

Súd: Okresný súd Kežmarok  
Spisová značka: 5Csp/70/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420202102  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Miškovčík  
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2023:8420202102.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Dušanom Miškovčíkom v spore žalobcu Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D., E. XXX/XX, toho času Vrútky, Čsl. brigády 53, právne zast. JAKUBIS & PARTNERS, s. r. o., Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 2 938,46 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný má nárok na náhradu trov voči žalobcovi v rozsahu 100%.

### odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.11.2020 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO:31 320 155 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 2.938,46 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 27.04.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tvrdeniami, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 02.11.2017 zmluvu o pôžičke č. 21309175/7119800443, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 2742 eur. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 71 mesačných splátkach v sume 60 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4260 eur. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný právneho predchodcovi žalobcu sumu 0 eur. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 28.02.2018 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok. Zároveň žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19.04.2018 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 21.04.2018. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje článok 8.2 zmluvných podmienok. Žalovaný do dňa podania žaloby svoj dlh nezaplatil.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu v žalobe označil a spolu s ňou predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere s prílohami, históriu transakcií na úvere, upomienku zasielanú žalovaným a výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom s doručenkami.

4. Uznesením č. k. 5Csp/70/2020 - 72 zo 16. 09. 2021 tunajší súd pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu a to na spol. Intrum Slovakia, s.r.o. a súčasne týmto uznesením nepribral do konania ako osobitný subjekt na strane žalovaného občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV.

5. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil, vzniesol námietku premlčania a žiadal žalobu zamietnuť.

6. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 5Csp/70/2020-108 dňa 01.02.2022 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2742 eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2742 eur od 27.04.2018 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 70 eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu vo výške 86,62%.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku I, II a IV, podal odvolanie žalovaný

8. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 2CoCsp/13/2022-135 zo dňa 07.09.2022 zrušil rozsudok vo výroku I., II. a výroku IV. a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V uvedenom rozhodnutí odvolací súd skonštatoval, že primárnou otázkou v spore je otázka aktívnej legitímácie žalobcu. Uviedol, že v spore nebolo preukázané, aby písomná výzva zo dňa 21.04.2018 o tom, že žalovaný je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných plátok úveru, sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Podľa relácie poštového doručovateľa táto zásielka žalovanému doručená nebola s tým, že adresát je na tomto mieste bydliska neznámy. Žalobcom tak nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách (výzva banky adresovaná dlžníkovi pred postúpením pohľadávky). Rovnako poukázal na povinnosť veriteľa skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver a s tým súvisiacu sankciu v prípade nepostupovania s odbornou starostlivosťou v tom, že veriteľ v takomto prípade nie je oprávnený úver predčasne zosplatiť, čo je tiež podmienkou platného postúpenia bankovej pohľadávky. Konečná splatnosť úveru, ktorý je predmetom sporu má nastať až 20.10.2023.

9. V podaní doručenom súdu dňa 08.11.2022 žalobca k otázke skúmania bonity žalovaného uviedol, že občiansky preukaz žalovanému nebol odcudzený, žalovaný spĺňal štandardné riskové podmienky. Podpisom zmluvy žalovaný prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie záväzku. Tieto vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný taktiež z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak vzhľadom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver. Údaje zo žiadosti žalovaného o úver: rodinný stav – slobodný, počet nezaopatrených detí – 0, Žalovaný v žiadosti uviedol priemerný mesačný príjem vo výške 420 eur. Príjem bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne. V žiadosti žalovaný ďalej uviedol mesačné finančné výdavky na splátky existujúcich úverov vo výške 119 eur. Dopytom do registra bolo zistené, že žalovaný nemá žiadne splátky, napriek tomu právny predchodca žalobcu pri prepočte platobnej kapacity počítal so sumou 119 eur. Výsledná voľná platobná kapacita po odpočítaní sumy životného minima v čase posudzovania žiadosti bola vo výške 101,52 eur. Mesačná splátka úveru predstavovala 60 eur.

10. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení strán, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených sporovými stranami, keď vykonanie žiadneho z dôkazov nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, a zistil tento skutkový stav:

11. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.11.2017 uzavretej medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2742 eur. Žalovaný mal žalobcovi uhradiť sumu poskytnutého úveru v celkovej sume 4260 eur v 71 mesačných splátkach vo výške 60 eur. V zmluve bola dohodnutá výška úrokovej sadzby 17,45%, RPMN 17,45%, priemerná hodnota RPMN vo výške 12,57%, splatnosť mesačnej splátky 20.deň v mesiaci a splatnosť prvej mesačnej splátky dňa 20.12.2017. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.10.2023. Žalovaný žalobcovi pred podaním žaloby neuhradil žiadnu sumu. Listom zo dňa 28.02.2018 žalobca žalovaného upozornil na jeho omeškanie s úhradou splátok ako aj na možnosť vyhlásenia predčasnej

splatnosti úveru. Dňa 19.04.2018 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh žalovaného stal splatným v celom rozsahu. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky bola pohľadávka tvoriaca predmet sporu ku dňu 20.05.2021 postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

12. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, nemôže byť pochyb o tom, že zmluva uzavretá medzi žalovanými a žalobcom dňa 02.11.2017 je zmluvou spotrebiteľskou, na čom nič nemení to, že samotná základná zákonná úprava zmluvy o úvere ako zmluvného typu je obsiahnutá v ustanoveniach § 497 až § 507 Obchodného zákonníka a zmluva o úvere v tradičnom ponímaní (§ 261 Obchodného zákonníka) patrí medzi tzv. absolútne obchody. O tom, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu boli koniec koncov obe zmluvné strany v čase uzavretia zmluvy uzrozumené a zodpovedalo to ich prejavenej vôli, keďže aj z nimi použitého označenia samotnej zmluvy a dojednaného úveru vyplýva, že sa malo jednať o zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, konkrétne spotrebiteľského úveru za účelom nákupu tovaru podľa voľby spotrebiteľa. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Vzhľadom na to že sa jednalo o spotrebiteľský občianskoprávny vzťah, z ustanovení Občianskeho zákonníka vychádzal aj pri posúdení práva žalobcu úver predčasne zosplatiť a tiež pri posúdení jeho nároku na úroky z omeškania. Keďže v priebehu sporu došlo k postúpeniu pohľadávky, aplikoval súd aj zákonné ustanovenia o postúpení pohľadávky.

13. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

16. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie  
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,  
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

21. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

22. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

25. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

29. Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

30. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu<sup>87ac</sup>) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.<sup>87ad</sup>) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o bankách) ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v § 524 až § 530 OZ. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky upravuje (od 01.01.2009) § 92 ods. 8 zák. o bankách (do 31.12.2008 to bol § 92 ods. 7 tohto zákona). Podľa tohto zákonného ustanovenia ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Okrem toho je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že zákon o bankách vo svojich ustanoveniach § 2 ods. 1 a 2 v spojení s § 3 ods. 1 a 2 a § 5 písm. b) a k) umožňuje bankám, teda držiteľom bankového povolenia poskytovať úvery aj z peňažných prostriedkov

získaných od iných osôb vo forme vkladov od verejnosti, čo je zákonom zakázané pre každý subjekt bez bankového povolenia, pričom nepochybne aj v záujme znemožnenia obchádzania tejto zákonnej regulácie zároveň zákon o bankách v § 92 ods. 8 (pôvodne § 92 ods. 7) striktné reguluje možnosť postupovania pohľadávok z bankových úverov tak, aby nedochádzalo k postupovaniu ešte nespliatných pohľadávok z bankových úverov (teda z tzv. živých bankových úverov), ale banky a pobočky zahraničných bánk môžu postupovať svoje pohľadávky zodpovedajúce peňažnému záväzku či časti peňažného záväzku bankového klienta s ktorým je bankový klient v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní aj napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky. Teda banky a pobočky zahraničných bánk môžu postupovať výlučne svoje spliatné pohľadávky alebo spliatné časti svojich pohľadávok.

33. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky prostredníctvom podmienok v § 92 ods. 8 zákona o bankách a ich naplnenie musí byť považované za zákonný predpoklad platnosti postúpenia aj z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

34. V súvislosti s názorom, že zákonné podmienky v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú nevyhnutnými kumulatívnymi podmienkami pre platné postúpenie bankovej pohľadávky treba poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 03. 2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017. V zmysle uvedeného rozhodnutia totiž podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy vecí podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

35. Súd poukajúc na záväzný právny názor odvolacieho súdu z dôvodov, ktoré vyššie uviedol, nemal v spore za preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky tvoriacej predmet sporu z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu.

36. Subjektívne dôkazné bremeno určuje, ktorá procesná strana si má aktívne počínať pri preukázaní určitej skutočnosti (znaku skutkovej podstaty normy práva), t. j. kto má navrhnúť dôkaz na jej preukázanie. Preto je toto bremeno označované i ako bremeno vedenia dôkazu.

37. Rozdelenie bremena vedenia dôkazu medzi sporové strany zásadne vyplýva z pravidiel delenia objektívneho dôkazného bremena (pozri Štajgr, F. Dôkazné bremeno v civilnom súdnom spore. Praha: Knihovna sborníku věd právních a státních, 1931, s. 89). Je totiž zřejmé, že navrhovať dôkazy má ten, kto je ohrozený stratou sporu v prípade, že rozhodujúca skutočnosť nebude preukázaná.

38. Subjektívne bremeno tvrdenia vyjadruje, aké skutkové tvrdenie musí jedna alebo druhá sporová strana uviesť, aby v spore uspela.

39. Ktorá strana má určité skutočnosti tvrdiť, aby odvrátila nepriaznivý následok, vyplýva z objektívneho dôkazného bremena: subjektívne bremeno tvrdenia nesie strana, ktorá je zaťažená objektívnym dôkazným bremenom.

40. Aké konkrétne skutkové prednesy má jedna alebo druhá strana urobiť, vyplýva z pravidiel o delení objektívneho dôkazného bremena.

41. Určité skutočnosti nie sú pre tú ktorú stranu priaznivé len preto, že ich strana tvrdí, ale preto, že s nimi spája priaznivý následok norma práva. Z toho je nepochybné, že rozdelenie dôkazného bremena nie je určené tvrdením strán, ale naopak z toho, ako je medzi strany rozdelené objektívne dôkazné bremeno, možno zároveň identifikovať, aký skutkový prednes má strana sporu urobiť.

42. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný a právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. dňa 02.11.2017 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2742 eur. Právnym nástupcom právneho predchodcu žalobcu, t.j. obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. sa na základe Projektu rozdelenia zlúčením stala Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „VÚB, a.s.“), ktorá však už mala postavenie bankového subjektu. V priebehu súdneho konania bola pohľadávka tvoriaca predmet sporu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená na žalobcu, spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

43. Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v predmetnom konaní vyriešiť, je otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky a teda, či žalobca má aktívnu legitimáciu vystupovať v tomto spore ako žalobca. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty.

44. Hoci veriteľom, ktorý spotrebiteľský úver žalovanému poskytol, bola spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako nebankový subjekt, zákon o bankách je plne dôvodné aplikovať nielen na poskytovanie, ale aj na správu pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. A to predovšetkým so zreteľom na naplnenie požiadavky odbornej starostlivosti veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 1Cdo147/2017, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co494/2014 zo dňa 07.12.2015). Nakoľko správa žalovanej úverovej pohľadávky prešla z pôvodného veriteľa na VÚB a.s., aj keď úver nebol poskytnutý VÚB a.s., ale nebankovou spoločnosťou, pre účely zákona o bankách sa jedná o bankovú pohľadávku. Súd tu poukazuje na judikatúru súdov vyššej inštancie, podľa ktorej aj v prípade, ak pohľadávka uplatnená žalobou, pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom, avšak v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky (z dôvodu zlúčenia pôvodného veriteľa - nebankového subjektu s novým veriteľom - bankou), banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku na inú spoločnosť len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp.zn. 19CoCsp/28/2020 z 28.10.2020 a rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 13CoCsp/3/2021 z 22.09.2021). Napr. tiež podľa odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19CoCsp/28/2020 z 28.10.2020: „... nepredkladá súdu inú výzvu ako predžalobnú upomienku zo dňa 26.01.2017, vyhotovenú pôvodným veriteľom spoločnosťou F. B. G., L. po ktorej nasledovalo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017, rovnako vyhotovené pôvodným veriteľom G. D. A., L.. Keďže pôvodný žalobca W. T. M., L. sa stala právnym nástupcom obchodnej spoločnosti F. B. G., L., pohľadávka uplatnená žalobou, aj keď pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom a žalovaným, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky. H. E. I., L. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť E. V. len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávok, dospel odvolací súd k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.“

45. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

46. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy porušil svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, uloženú mu v § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

47. Podľa čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej



databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

48. Podľa bodu 26. preambuly vyššie citovanej Smernice členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch.

49. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (1), veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

50. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190), posudzoval dodržanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 smernice 2008/48, preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa.

51. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53) (bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti J. K.).

52. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, v ktorej v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrované deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama osebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

53. Dostatočnými informáciami dokladujúcimi schopnosť spotrebiteľa splácať úver nie sú považované informácie získané výlučne od spotrebiteľa. Odborná starostlivosť predpokladá údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, overiť, resp. objektívne preukázať minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka zdroj jeho príjmu (v danom prípade žalobca v konaní nepredložil ani len tvrdenie o takejto skutočnosti). Kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie akými sú napríklad štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime, priemerných výdavkoch obyvateľstva a pod. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie len tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (pozri Rozsudok NS ČR z 25.07.2018, sp. zn. 33 Cdo 2178 / 2018).

54. Žalobca v podaní zo dňa 08.11.2022 doplnil v tomto spotrebiteľskom spore rozhodné skutkové tvrdenia, týkajúce sa jeho postupu s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Uviedol okolnosti, ktoré žalovaný oznámil v žiadosti o poskytnutie úveru a to, že je slobodný, nemá nezaopatrované deti a jeho priemerný mesačný príjem je 420 eur. Príjem žalovaného žalobca overil dopytom v Sociálnej poisťovni a doložený výplatnými páskami. Po zohľadnení jeho nákladov vzhľadom na údaje o životnom minime splátka úveru bola stanovená na 60 eur, preto bolo v schopnostiach žalovaného splátku v tejto sume uhrádzať.

55. Podľa § 294 CSP zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

56. Podľa § 140 ods. 2 CSP zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe.

57. V danom prípade okolnosti uvádzané žalobcom v podaní zo dňa 08.11.2022 predstavujú podstatné doplnenie skutočností tvrdných žalobcom v žalobe a teda ide o zmenu žaloby, ktorá je s poukazom na § 294 CSP v spotrebiteľských sporoch, v ktorých je žalovaným spotrebiteľ neprípustná. Preto na tieto skutkové tvrdenia žalobcu v ďalšom konaní súd neprihliadal.

58. Žalobca tak súdu nepreukázal, že pri poskytovaní úveru žalovanému postupoval dôsledne v súlade s § 7 ZoSÚ a náležite preveril schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý spotrebiteľský úver. Uvedené skutočnosti žalobca nielenže súdu v rámci dokazovania nepreukázal, dokonca neuniesol ani bremeno tvrdenia ako jedno zo základných bremien, ktoré musí strana sporu v konaní uniesť. Žaloba neobsahuje nijaké skutkové tvrdenia týkajúce sa posudzovania bonity spotrebiteľa pri uzatváraní úverovej zmluvy. Strana sporu sa svojej povinnosti uviesť v konaní skutkové tvrdenia podstatné pre rozhodnutie vo veci nezbaví tým, že odkáže na dôkazy (v tomto prípade úverovú zmluvu), z ktorých by uvedené skutočnosti mali vyplývať.

59. Z predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že žalobca pri jej uzatváraní zistil od spotrebiteľa výlučne údaje, ktoré sa týkali jeho rodinného stavu, dosiahnutého vzdelania, či spôsobu bývania. Výšku príjmov a výdavkov spotrebiteľa žalobca pri uzatváraní zmluvy nepreveroval. Podľa zmluvy mal spotrebiteľ v rámci procesu uzatvárania úverovej zmluvy uviesť, že je zamestnancom u zamestnávateľa – L. M. N. – NOFA, s mesačným príjmom 420 eur v čistom, avšak žiaden doklad na preukázanie svojej schopnosti riadne splácať úver nepredložil. V konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že by žalobca nahliadol do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania jeho schopnosti splácania úverov. Postup veriteľa s odbornou starostlivosťou pritom znamená nielen formálne zistenie predpísaných údajov, aby sa tieto stali obsahom zmluvy, ale ich náležité posúdenie v rámci svojich odborných kapacít, ktoré sa u veriteľa, ako osoby ktorá koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti, predpokladajú. Vzhľadom na uvedené možno skonštatovať, že žalobca v konaní neuniesol tak bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno ohľadom jeho postupu s odbornou starostlivosťou pristupovať ku skúmaniu schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver, čím porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 7 ZoSÚ a to podstatným spôsobom.

60. Jedným z právnych následkov postupu veriteľa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy, kedy veriteľ vo vzťahu k schopnosti spotrebiteľa splácať úver nepostupoval s odbornou starostlivosťou je, že veriteľ v takýchto prípadoch nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Uvedená situácia nastala aj v tomto prípade. Žalobca tak nebol oprávnený dňa 19.04.2018 úver predčasne zosplatiť. Vyhlásenie o predčasnej splatnosti tak bolo pre rozpor so zákonom neplatným právnym úkonom, a úver bol aj naďalej platný, pričom konečná splatnosť doposiaľ nenastala, keďže podľa zmluvy je dohodnutá až na deň 20.10.2023. Pôvodný žalobca, Všeobecná úverová banka a.s., postúpila pohľadávku na aktuálneho žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky dňa 20.05.2022, teda v čase kedy úver ešte nebol splatný a pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia bola nezrelou pohľadávkou. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpenie nezrelej pohľadávky je postúpením neplatným.

61. Dôsledkom nesplnenia povinností veriteľa postupovať s odbornou starostlivosťou je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka tento úkon odporuje zákonu a keďže zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky banky je, aby išlo o pohľadávku, alebo jej časť, ktorá už je splatnou, treba uzavrieť, že splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti bankovej pohľadávky tu preukázané nebolo.

62. Nakoľko nemal súd preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, keďže v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení, pohľadávka nebola splatná a jednalo sa o tzv. nezrelú pohľadávku, žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, lebo nebola preukázaná aktívna vecná legitimáciu žalobcu na súdne uplatnenie tvrdených pohľadávky.

63. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

65. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto zákona alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

66. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že vzhľadom na úspech žalovaného v konaní v celom rozsahu, súd žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške týchto trov rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha ( odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.